Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2012. gada 21. martā*

Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas grafiska preču zīme "FS" — Pieteikuma iesniedzēja ļaunticība — Regulas (EK) Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

Lieta T-227/09

Feng Shen Technology Co. Ltd , Gišana Taunšipa [*Guieshan Township*] (Taivāna), ko pārstāv *P. Rath* un *W. Festl-Wietek*, advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv *A. Folliard-Monguiral*, pārstāvis,

atbildētājs,

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Jarosław Majtczak , ar dzīvesvietu Lodzā [*Łódź*] (Polija), ko sākotnēji pārstāvēja *J. Wyrwas*, pēc tam *J. Radłowski*, advokāti,

par prasību par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 1. aprīļa lēmumu lietā R 529/2008-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Feng Shen Technology Co. Ltd* un *Jarosław Majtczak*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un M. van der Vaude [*M. van der Woude*] (referents),

sekretāre S. Spiropulos [S. *Spyropoulos*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 10. jūnijā,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 24. novembrī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 28. novembrī,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā replikas rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 1. aprīlī,

ņemot vērā atbildi uz replikas rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 29. jūnijā,

pēc 2011. gada 18. oktobra tiesas sēdes,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Prasītāja – *Feng Shen Technology Co. Ltd* – ir Taivānā reģistrēta sabiedrība, kas ražo un izplata dažādas preces, tostarp rāvējslēdzējus. Tai pieder arī vairākas Taivānas preču zīmes, kas ir reģistrētas, lai apzīmētu tostarp preces, kuras ietilpst 26. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst tostarp šādam aprakstam: "Rāvējslēdzēji", un kuras veido šāds grafisks apzīmējums:

2 2000. gadā prasītāja nodibināja komercattiecības ar personu, kas iestājusies lietā – *Jarosław Majtczak*, kurš Polijā veica komercdarbību, izmantojot komersanta nosaukumu "P H U Berotex".

3 *Jarosław Majtczak* (persona, kas iestājusies lietā) savstarpējā elektronisko vēstuļu apmaiņā ar prasītāju ir atsaucies uz tās katalogu, kurā attēloti rāvējslēdzēji. Uz faktūrrēķiniem, kurus prasītāja izrakstīja savu komercattiecību ar *Jarosław Majtczak* (persona, kas iestājusies lietā), ietvaros, bija agrākas Taivānas preču zīmes, kurām pievienots simbols ®.

4 Komercattiecības starp prasītāju un personu, kas iestājusies lietā, izbeidzās 2005. gada janvārī.

5 Prasītāja vērsās pie cita izplatītāja attiecībā uz Poliju, proti, pie sabiedrības *Pik Foison z.o.o.*, kas ir dibināta 2004. gadā.

6 2005. gada 7. jūnijā persona, kas iestājusies lietā, Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), kas aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

7 Preču zīme, kuru 2006. gada 15. maijā lūdza reģistrēt ar nr. 4431391 attiecībā uz precēm, kas Nicas nolīguma izpratnē ietilpst 26. klasē un atbilst aprakstam "Rāvējslēdzēji", ir šāds grafisks apzīmējums:

8 2006. gada 29. septembrī un 2. oktobrī Polijas muitas dienesti pēc personas, kas iestājusies lietā, lūguma arestēja sabiedrības *Pik Foison* preces: divus iesaiņojumus ar rāvējslēdzējiem, uz kuriem bija agrākas Taivānas preču zīmes.

9 2006. gada 17. oktobrī prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunktu (tagad – Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts), iesniedza pieteikumu par preču zīmes, kas reģistrēta ar nr. 4431391, atzīšanu par spēkā neesošu, pamatojoties uz to, ka *Jarosław Majtczak* (persona, kas iestājusies lietā), iesniedzot preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir rīkojies ļaunticīgi. Prasītāja it īpaši norādīja, ka persona, kas iestājusies lietā, zināja, ka prasītāja Eiropas Savienībā attiecībā uz rāvējslēdzējiem kā preču zīmi izmanto apzīmējumu, ko veido divi lielie burti "F" un "S", un ka strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika iesniegts, lai nepieļautu šo izmantošanu.

10 2008. gada 24. janvārī Anulēšanas nodaļa pieņēma lēmumu, ar kuru noraidīja pieteikumu par atzīšanu par spēkā neesošu.

11 2008. gada 25. martā prasītāja iesniedza ITSB apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu.

12 ITSB Apelāciju ceturtā padome ar 2009. gada 1. aprīļa lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") noraidīja apelācijas sūdzību. Vispirms tā norādīja, ka nepastāv ļaunticības jēdziena juridiska definīcija un ka – vispārīgi – tā ir godīgai komercpraksei pretēja rīcība.

13 Turpinot – Apelāciju padome uzskatīja, ka pieteikuma iesniedzējs var rīkoties ļaunticīgi, kad tas iesniedz preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, skaidri zinot – viņu un trešo personu saistījušo tiešo attiecību dēļ –, ka šī trešā persona labticīgi un pilnībā tiesiski izmanto identisku preču zīmi attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem ārpus [Eiropas] Savienības teritorijas. Šajā ziņā Apelāciju padome precizēja, ka pienākums pierādīt ļaunticības esamību ir tam, kurš lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu.

14 Apelāciju padome uzskatīja, ka prasītāja izskatāmajā lietā nav pierādījusi šādu ļaunticību. Šajā ziņā tā izvirzīja sešus turpmāk izklāstītos apsvērumus.

15 Pirmkārt, agrākas Taivānas preču zīmes un strīdus preču zīme nav līdzīgas vizuālajā ziņā, un prasītāja nav pierādījusi, ka tā bija izmantojusi agrākas Taivānas preču zīmes pirms strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas (apstrīdētā lēmuma 16. punkts).

16 Otrkārt, prasītāja vienīgi ražoja rāvējslēdzējus atbilstoši personas, kas iestājusies lietā, sniegtajiem norādījumiem (apstrīdētā lēmuma 18. punkts).

17 Treškārt, *Jarosław Majtczak* (persona, kas iestājusies lietā) 2000. gadā pats uzsāka Polijā tirgot rāvējslēdzējus, uz kuriem ir strīdus preču zīmei atbilstošs apzīmējums, izvietojot uz tiem apzīmējumu, kas šobrīd Polijā ir aizsargāts kā preču zīme (apstrīdētā lēmuma 19. un 22. punkts).

18 Ceturtkārt, prasītāja nav pierādījusi, ka tā pati bija mēģinājusi tirgot Savienībā savus rāvējslēdzējus laikposmā no 2000. līdz 2005. gadam (apstrīdētā lēmuma 20. punkts).

19 Piektkārt, prasītāja nav izrādījusi interesi attiecībā uz apzīmējuma, ko veido divi lielie burti "FS", aizsardzību Savienībā pirms strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas (apstrīdētā lēmuma 22. punkts).

20 Sestkārt, personai, kas iestājusies lietā, nebija tiesisks pienākums iepriekš informēt prasītāju par savu nodomu lūgt strīdus preču zīmes reģistrāciju (apstrīdētā lēmuma 22. punkts).

21 Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 24. punktā secināja, ka *Jarosław Majtczak* (persona, kas iestājusies lietā), iesniedzot reģistrācijas pieteikumu, nav rīkojies ļaunticīgi.

Lietas dalībnieku prasījumi

22 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— atzīt strīdus preču zīmi par spēkā neesošu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

23 ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par dokumentiem, kas pirmo reizi ir iesniegti Vispārējā tiesā

24 Tiesas sēdē ITSB apstrīdēja pierādījumu, kas pirmo reizi ir iesniegti Vispārējā tiesā, pieņemamību, proti, to dokumentu pieņemamību, kuri nebija ITSB lietas materiālos un kurus prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, ir pievienojušas replikas rakstam un atbildei uz replikas rakstu, izņemot dokumentus, kas ir iesniegti, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem.

25 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka prasības Vispārējā tiesā mērķis ir ITSB apelāciju padomju lēmumu tiesiskuma kontrole Regulas Nr. 40/94 63. panta (tagad – Regulas (EK) Nr. 207/2009 65. pants) izpratnē un ka tiesvedībā par tiesību akta atcelšanu apstrīdētā akta tiesiskums ir jāvērtē, ņemot vērā akta pieņemšanas brīdī esošos faktiskos un tiesiskos apstākļus. Tādējādi saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Vispārējai tiesai nav atkārtoti jāpārbauda faktiskie apstākļi to pierādījumu kontekstā, kurus tai iesniedz pirmo reizi. Turklāt šādu pierādījumu pieļaušana būtu pretrunā Vispārējās tiesas Reglamenta 135. panta 4. punktam, saskaņā ar kuru lietas dalībnieki procesuālajā rakstā nevar mainīt Apelāciju padomē izskatītā strīda priekšmetu (skat. Vispārējās tiesas 2009. gada 11. novembra spriedumu lietā T-162/08 *Frag Comercio Internacional*/ITSB – *Tinkerbell Modas* ("GREEN by missako"), Krājumā nav publicēts, 17. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 No tā izriet, ka dokumentus, kurus prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, ir pirmo reizi iesniegušas Vispārējā tiesā replikas raksta un atbildes uz repliku raksta pielikumos, nevar ņemt vērā, un tādēļ tie ir jānoraida.

Par lūgumu atcelt apstrīdēto lēmumu

27 Prasītāja izvirza vienu vienīgu pamatu saistībā ar Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

28 Prasītāja uzskata, ka ļaunticība minētās normas izpratnē ir tad, kad preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs mēģina, izmantojot preču zīmes reģistrāciju, "uzlikt roku" uz preču zīmes, kas pieder trešajai personai, ar kuru tam ir bijušas līgumattiecības vai attiecības pirms līguma noslēgšanas. Prasītāja apgalvo, ka personas, kas iestājusies lietā, rīcība kopumā ir ļaunticības izpausme šajā izpratnē. Tā it īpaši uzsver, ka tā izmantoja agrākas Taivānas preču zīmes Eiropas Savienībā kopš 2000. gada un ka *Jarosław Majtczak* (persona, kas iestājusies lietā) bija informēts par šo izmantošanu.

29 ITSB uzskata, ka nav pierādīts, ka strīdus preču zīmes reģistrācijas vienīgais mērķis bija neļaut prasītājai importēt Savienības teritorijā preces, uz kurām ir agrākas Taivānas preču zīmes. *Jarosław Majtczak* (persona, kas iestājusies lietā) esot faktiski izmantojis strīdus preču zīmi, lai identificētu paša preču komerciālo izcelsmi.

30 *Jarosław Majtczak* (persona, kas iestājusies lietā) apstrīd to, ka ir zinājis par agrākām Taivānas preču zīmēm, kas saistītas ar rāvējslēdzējiem. Tas apgalvo, ka prasītāja ražoja rāvējslēdzējus atbilstoši personas, kas iestājusies lietā, sniegtajiem norādījumiem. Tas piebilst, ka ir radījis strīdus preču zīmi 1999. gada decembrī un ka kopš 2000. gada viņš to ir attīstījis Polijas tirgū.

31 Vispirms ir jāatgādina, ka Kopienas preču zīmes režīms balstās uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 2. punktā (tagad – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 2. punkts) nostiprināto principu, saskaņā ar kuru ekskluzīvās tiesības tiek piešķirtas pirmajam [reģistrācijas] pieteikuma iesniedzējam. Atbilstoši šim principam preču zīmi var reģistrēt kā Kopienas preču zīmi vienīgi tiktāl, ciktāl to neliedz agrāka preču zīme, kas tostarp ir Kopienas preču zīme, vai dalībvalstī vai Beniluksa Preču zīmju birojā reģistrēta preču zīme, vai preču zīme, kas reģistrēta atbilstoši starptautiskiem nolīgumiem, kas ir spēkā dalībvalstī, vai arī preču zīme, kas reģistrēta atbilstoši starptautiskiem nolīgumiem, kas ir spēkā Savienībā. Savukārt tas fakts vien, ka trešā persona izmanto nereģistrētu preču zīmi, nerada šķērsli tam, lai identiska vai līdzīga preču zīme tiktu reģistrēta kā Kopienas preču zīme attiecībā uz identiskām precēm vai pakalpojumiem. Šis konstatējums principā attiecas arī uz ārpus Savienības reģistrētas preču zīmes izmantošanu, ko veic trešā persona.

32 Šis noteikums ir detalizēti izklāstīts it īpaši Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunktā, saskaņā ar kuru Kopienas preču zīmi paziņo [atzīst] par spēkā neesošu, ja ITSB iesniegts attiecīgs iesniegums [pieteikums], vai pamatojoties uz pretprasību lietas izskatīšanas procesā par pārkāpumu, ja pieteikuma iesniedzējs, iesniedzot pieteikumu par preču zīmi, ir rīkojies ļaunprātīgi [ļaunticīgi]. Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam, kurš vēlas izmantot šo pamatu, ir jāpierāda apstākļi, kas ļauj secināt, ka Kopienas preču zīmes īpašnieks, iesniedzot pieteikumu par preču zīmi, ir rīkojies ļaunticīgi.

33 Tiesa savā 2009. gada 11. jūnija spriedumā lietā C-529/07 *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (Krājums, I-4893. lpp., turpmāk tekstā – "spriedums lietā *Lindt Goldhase*") sniedza vairākus precizējumus attiecībā uz veidu, kādā ir jāinterpretē Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais ļaunprātības [ļaunticības] koncepts. Tādējādi Tiesa šī sprieduma 53. punktā norāda, ka pieteikuma iesniedzēja ļaunprātība [ļaunticība] šīs normas izpratnē ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus konkrētās lietas faktorus un it īpaši:

— apstākli, ka pieteikuma iesniedzējs zināja vai tam bija jāzina, ka trešā persona vismaz vienā dalībvalstī izmanto identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identisku vai līdzīgu preci, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar apzīmējumu, kuru lūdz reģistrēt;

— pieteikuma iesniedzēja nodomu neļaut šai trešajai personai turpināt izmantot šādu apzīmējumu;

— juridiskās aizsardzības apmēru, kāds ir trešās personas apzīmējumam un apzīmējumam, kuru lūdz reģistrēt.

34 Tiesa iepriekš 33. punktā minētajā spriedumā lietā *Lindt Goldhase* (44. punkts) norādīja, ka nodoms neļaut trešajām personām tirgot preci noteiktos apstākļos var raksturot pieteikuma iesniedzēja ļaunprātību [ļaunticību]. Tā tas it īpaši ir gadījumā, kad beigu beigās izrādās, ka pieteikuma iesniedzējs ir reģistrējis apzīmējumu kā Kopienas preču zīmi bez nodoma to izmantot, bet vienīgi, lai neļautu trešajām personām ienākt tirgū.

35 Savukārt no iepriekš 33. punktā minētā sprieduma lietā *Lindt Goldhase* (48. un 49. punkts) izriet, ka pieteikuma iesniedzējam var būt arī leģitīms mērķis, kad tas vēlas aizsargāt sevi no trešās personas centieniem ar savu neseno ienākšanu tirgū mēģināt gūt labumu no pieteikuma iesniedzējam piederošā apzīmējuma reputācijas.

36 Šādi no iepriekš 33. punktā minētajā spriedumā lietā *Lindt Goldhase* izmantotā formulējuma izriet, ka tajā uzskaitītie faktori ir vienīgi piemēri, kas ilustratīvi izraudzīti no visiem elementiem, kurus var ņemt vērā, lai izlemtu, vai reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs, iesniedzot pieteikumu par preču zīmi, ir rīkojies iespējami ļaunticīgi.

37 Izskatāmajā lietā Apelāciju padome ir pamatojusies uz iepriekš 14. punktā izklāstītajiem sešiem apsvērumiem, lai konstatētu personas, kas iestājusies lietā, ļaunticības neesamību. Tādēļ šie apsvērumi ir jāizvērtē prasītājas izvirzīto argumentu kontekstā.

38 Tādējādi, pirmkārt, apstrīdētā lēmuma 16. punktā veiktais konstatējums, saskaņā ar kuru strīdus preču zīme skaidri atšķīrās no agrākām Taivānas preču zīmēm, izriet vienīgi no abu preču zīmju grafisko elementu īsa salīdzinājuma.

39 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru divu apzīmējumu identiskums vai līdzība, uz kuru ir veikta atsauce iepriekš 33. punktā minētajā spriedumā lietā *Lindt Goldhase* (53. punkts), ir jāizvērtē, ņemot vērā šo apzīmējumu vizuālo, fonētisko un konceptuālo līdzību. Turklāt šis vērtējums ir jābalsta uz attiecīgo preču zīmju radīto kopējo iespaidu, it īpaši ņemot vērā to atšķirtspējīgos un dominējošos elementus (skat. Tiesas 2007. gada 12. jūnija spriedumu lietā C-334/05 P ITSB/*Shaker*, Krājums, I-4529. lpp., 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

40 Šādos apstākļos Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu, secinot, ka nepastāv strīdus preču zīmes un agrāku Taivānas preču zīmju identiskums vai līdzība starp tām, neveicot visu atbilstošo elementu visaptverošu vērtējumu un konkrēti, neizvērtējot šo abu preču zīmju fonētiskās un konceptuālās līdzības. Izskatāmajā lietā šāda izvērtēšana bija vēl jo vairāk nepieciešama, jo, kā to norāda prasītāja, tas, ka Polijas muitas iestādes pēc strīdus preču zīmes īpašnieka lūguma bija arestējušas preces ar agrākām Taivānas preču zīmēm, rosina domāt, ka šīs abas preču zīmes patiešām ir pietiekami identiskas, lai radītu sajaukšanas iespēju.

41 Otrkārt, prasītāja apstrīd konstatējumu, ko Apelāciju padome veikusi apstrīdētā lēmuma 18. apsvērumā, saskaņā ar kuru prasītāja vienīgi ražo rāvējslēdzējus atbilstoši personas, kas iestājusies lietā, norādījumiem. Tā apgalvo, ka ir piegādājusi personai, kas iestājusies lietā, tādus rāvējslēdzējus ar agrākām Taivānas preču zīmēm, kādi ir attēloti tās tirdzniecības katalogā.

42 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka prasītājas tirdzniecības katalogā, ko tā ir pievienojusi sava prasības pieteikuma pielikumā, patiešām ir ietverti rāvējslēdzēji ar agrākām Taivānas preču zīmēm un ka 2000. gada 19. decembra vēstulē *Jarosław Majtczak* (persona, kas iestājusies lietā) ir atsaucies uz prasītājas katalogu, lai pasūtītu rāvējslēdzējus.

43 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa lūdza personu, kas iestājusies lietā, iesniegt visus dokumentus, kas ļauj apgalvot, ka tas ir nosūtījis prasītājai norādījumus, saskaņā ar kuriem būtu jāizgatavo rāvējslēdzēji. Persona, kas iestājusies lietā, atbildēja uz šo jautājumu, iesniedzot dažus faktūrrēķinus un atsaucoties

uz lietas materiāliem. Tomēr šajos dokumentos nav ietverti tehniski vai ar tirdzniecību saistīti norādījumi. Tostarp tajos nav ietverti nekādi elementi, kas rosina domāt, ka persona, kas iestājusies lietā, lūdza prasītājai izvietot uz rāvējslēdzējiem strīdus preču zīmi.

44 Tādēļ ir jāsecina, ka lietas materiālos nav pierādījumu Apelāciju padomes konstatējumam, saskaņā ar kuru prasītāja ražoja rāvējslēdzējus atbilstoši personas, kas iestājusies lietā, norādījumiem.

45 Treškārt, saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 19. un 22. apsvērumu, persona, kas iestājusies lietā, 2000. gadā uzsāka Polijā tirgot rāvējslēdzējus, uz kuriem ir apzīmējums, kas atbilst strīdus preču zīmei. Tādēļ ir secināts, ka *Jarosław Majtczak* (persona, kas iestājusies lietā) esot padarījis šo preču zīmi par zināmu Savienībā.

46 Tomēr, kā to arī norāda prasītāja, neviens no lietas materiāliem neļauj uzskatīt, ka *Jarosław Majtczak* (persona, kas iestājusies lietā) patiešām bija izmantojis strīdus preču zīmi, lai izvietotu to uz savām precēm – ne pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datuma, ne arī pēc tam. Tiesas sēdē ITSB precizēja, ka apstrīdētā lēmuma 19. apsvērumā ietvertais apstiprinājums attiecībā uz strīdus preču zīmes izmantošanu bija balstīts vienīgi uz personas, kas iestājusies lietā, apgalvojumu un nevis uz objektīviem faktu konstatējumiem.

47 Līdz ar to lietas materiālos nav pierādījumu Apelāciju padomes konstatējumam attiecībā uz strīdus preču zīmes faktisko izmantošanu, kura pamatotību ir apstrīdējusi prasītāja un kuram ir nozīme personas, kas iestājusies lietā, nodoma vērtēšanā (skat. iepriekš 34. un 35. punktu).

48 Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka, pretēji tam, kas ir pausts apstrīdētā lēmuma 20. punktā, tā ir pārdevusi rāvējslēdzējus Polijā laikposmā no 2000. līdz 2005. gadam. Šajā ziņā Vispārējā tiesa konstatē, ka, pirmkārt, šo prasītājas apgalvojumu apstiprina dokumenti, kurus tā ir pievienojusi lietas materiāliem, un, otrkārt, to apstiprina *Jarosław Majtczak* (persona, kas iestājusies lietā), kas savā atbildē uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumu precizēja, ka bija nolēmis izbeigt komercattiecības ar prasītāju, jo tā bija sākusi ar to konkurēt Polijas tirgū, izmantojot *Pik Foison*. Šajā kontekstā tiesvedībā Vispārējā tiesā ir konstatēts, ka prasītāja 2004. gadā bija pārdevusi *Pik Foison* vairākus iesaiņojumus ar rāvējslēdzējiem, uz kuriem bija agrākas Taivānas preču zīmes.

49 No tā izriet, ka Apelāciju padomes konstatējums par to, ka prasītāja laikposmā no 2000. līdz 2005. gadam nav Savienības teritorijā pārdevusi rāvējslēdzējus, ir pretrunā lietas materiāliem. Šim konstatējumam ir nozīme, lai vērtētu prasītājas un personas, kas iestājusies lietā, tirdzniecībā ieguldītos centienus un attiecīgi, lai vērtētu personas, kas iestājusies lietā, nodomu.

50 Ievērojot iepriekš minēto, ir jāsecina, ka četri no sešiem Apelāciju padomes veiktajiem apsvērumiem nav balstīti uz visu elementu, kam ir nozīme lietā, vērtējumu, kā tas ir paredzēts iepriekš 33. punktā minētajā spriedumā lietā *Lindt Goldhase* (53. punkts), un tie nav pamatoti ar lietas materiāliem vai ir balstīti uz nepareiziem faktu konstatējumiem.

51 Attiecībā uz diviem pārējiem apsvērumiem ir jākonstatē, ka tie paši par sevi nav pietiekami, lai noteiktu, vai *Jarosław Majtczak* (persona, kas iestājusies lietā), iesniedzot pieteikumu par tās Kopienas preču zīmi, ir rīkojies ļaunticīgi. Apstāklis, ka prasītāja nav izrādījusi interesi attiecībā uz agrāku Taivānas preču zīmju aizsardzību Savienībā, un fakts, ka personai, kas iestājusies lietā, nebija tiesisks pienākums iepriekš informēt prasītāju par savu Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, neļauj identificēt personas, kas iestājusies lietā, nodomu minētā pieteikuma iesniegšanas brīdī.

52 Attiecīgi, Apelāciju padome nevarēja tiesiski konstatēt, ka *Jarosław Majtczak* (persona, kas iestājusies lietā) nav rīkojies ļaunticīgi un, pamatojoties uz šiem apsvērumiem, noraidīt prasītājas iesniegto pieteikumu par atzīšanu par spēkā neesošu.

53 Tādēļ vienīgais izvirzītais pamats ir jāapmierina un apstrīdētais lēmums ir jāatceļ.

Par pieteikumu par strīdus preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu

54 Vispirms ir jānorāda, ka prasītāja, lūdzot Vispārējai tiesai atzīt strīdus preču zīmi par spēkā neesošu, ir iesniegusi pieteikumu atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 65. panta 3. punktam par [lēmuma] grozīšanu, lūdzot Vispārējai tiesai pieņemt lēmumu, kurš Apelāciju padomei būtu jāpieņem (šajā ziņa skat. Vispārējās tiesas 2006. gada 4. oktobra spriedumu lietā T-190/04 *Freixenet*/ITSB (Balta slīpēta stikla pudeles forma), Krājumā nav publicēts, 16. un 17. punkts). Līdz ar to šis pieteikums ir pieņemams, pretēji tam, ko apgalvo ITSB.

55 Tomēr ir jāatgādina, ka Vispārējai tiesai atzītās [lēmumu] grozīšanas tiesības nepiešķir tai pilnvaras ar savu vērtējumu aizstāt Apelāciju padomes vērtējumu, ne arī veikt vērtējumu, attiecībā uz kuru minētā padome vēl nav paudusi viedokli. Līdz ar to [lēmumu] grozīšanas tiesību īstenošana principā ir veicama vienīgi situācijās, kurās Vispārējā tiesa pēc Apelāciju padomes veiktā vērtējuma pārbaudes var, pamatojoties uz konstatētajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, noteikt, kāds lēmums Apelāciju padomei bija jāpieņem (Tiesas 2011. gada 5. jūlija spriedums lietā C-263/09 P *Edwin*/ITSB, Krājums, I-5853. lpp., 72. punkts).

56 Izskatāmajā lietā apstākļi, kas konstatēti apstrīdētajā lēmumā, nedod iespēju noteikt, kāds lēmums Apelāciju padomei bija jāpieņem. Lai gan šie apstākļi nepamato konstatējumu, saskaņā ar kuru persona, kas iestājusies lietā, nerīkojās ļaunticīgi, kā tas ir konstatēts iepriekš, vērtējot pieteikumu par atzīšanu par spēkā neesošu, tie paši par sevi nepamato arī pretēju konstatējumu.

57 Šādos apstākļos ir jānoraida prasītājas pieteikums par [lēmuma] grozīšanu, ar kuru Vispārējo tiesu lūdz atzīt strīdus preču zīmi par spēkā neesošu.

Par tiesāšanās izdevumiem

58 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piesprież atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiesprież atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

59 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta trešajai daļai Vispārējā tiesa var nolemt, ka personai, kas iestājusies lietā, savi tiesāšanās izdevumi jāsedz pašai. Šajā gadījumā *Jarosław Majtczak* (persona, kas iestājusies lietā) sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 1. aprīļa lēmumu lietā R 529/2008-4;

2) ITSB sedz savus, kā arī atlīdzina *Feng Shen Technology Co. Ltd* tiesāšanās izdevumus;

3) *Jarosław Majtczak* sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2012. gada 21. martā.

[Paraksti]